

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 3581/07
15.11.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Јелене Ивановић, чланова већа, са саветником суда Љиљаном Петровић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Предузећа "АА", кога заступа АБ, адвокат, против решења туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореска управа, Регионални центар Нови Сад, број: 433-859/2006 од 28.10.2006. године, у предмету пореза на додату вредност, у нејавној седници већа одржаној дана 15.11.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем туженог одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена на решење Министарства финансија - Пореска управа - Филијале ТТ, број: 433-2/2006-13-531-1 од 02.10.2006. године, а којим ожалбеним решењем је одређена принудна наплата пореских обавеза из новчаних средстава на рачунима пореског обвезника, и то: пореза на додату вредност доспелог за плаћање до 30.8.2006. године у износу од 36.274.311,00 динара, посебне једнократне таксе на принудну наплату у износу од 1.813.715,55 динара и камате на доспели, неплаћени порез у износу од 3.230.073,94 динара, а све укупно у висини од 41.318.100,49 динара. Истим решењем наложено је Народној банци Србије - Одељењу за принудну наплату - Одсек за пријем основа и налога принудне наплате Крагујевац - Служби за пријем решења да, одмах по пријему овог решења, предузме мере из своје надлежности у складу са одредбама закона којим се уређује платни промет ради принудне наплате доспелих, а неплаћених пореских обавеза.

Тужилац поднетом тужбом, преко пуномоћника, побија законитост оспореног решења туженог органа наводећи да је исто неправилно и незаконито, јер је донето услед погрешне примене Закона о пореском поступку и пореској администрацији и Закона о општем управном поступку. Истиче да првостепени орган, а то је у потпуности прихватио и другостепени орган није извео све доказе потребне за правилно решавање ове управне ствари, чиме је дошло до повреде управног поступка, а све на штету тужиоца. Оспореним решењем се тужиоцу намећу пореске обавезе које нису засноване на закону, односно побијано решење представља извршно решење неких других решења из управно-пореског поступка, која су неправоснажна, значи иста су још увек у жалбеном поступку у којем се испитује њихова законитост. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган у одговору на тужбу остао је при разлозима из оспореног решења, па је предложио да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница утврђених у управном поступку на основу члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) и испитујући законитост оспореног решења на основу члана 39. став 1. истог Закона, Врховни суд Србије је, оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио, као неосновану, жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења налазећи да је то решење донето без повреде правила поступка, као и да је засновано на правилно утврђеном чињеничном стању и правилној примени материјалног права. Ово стога што из списка предмета произилази да је првостепени орган тужиоцу уредно уручио опомену бр. 433-2/2005-13-610-11 од 22.9.2006. године, дана 25.9.2006. године. Иста садржи налог пореском обвезнику да доспелу а неплаћену пореску обавезу уплати одмах а најкасније у року од пет дана од дана пријема опомене. Истовремено, обвезник је упозорен да ће се, уколико у датом року не поступи по опомени и наведене пореске дугове не измири, приступити принудној уплати дугова применом средстава из члана 92. Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Такође, обвезник је обавештен, односно поучен да у року од пет дана од дана пријема опомене може у филијали расправити евентуална спорна питања у вези врсте и износа доспеле пореске обавезе за наплату из ове опомене. Даље из списка предмета произилази да је рок за расправу евентуалних спорних питања из опомене истекао дана 30.9.2006. године, те да је ожалбено решење тужиоцу уручено дана 05.10.2006. године и сагласно одредби члана 77. став 3. Закона о пореском поступку и пореској администрацији истог дана постало извршно. У списима предмета нема доказа, односно других докумената на основу којих би се могло закључити да је тужилац искористио законску могућност, предочену опоменом, те у периоду од дана пријема опомене до дана уручења ожалбеног решења приступио расправи евентуалних

спорних питања у вези врсте износа доспеле обавезе за наплату из опомене. Такође, у списима предмета нема других докумената на основу којих би се могло закључити да је тужилац оспорио пореске дугове, односно затражио расправу спорних питања, или реаговао на било који начин.

Код оваквог стања ствари правилно је налажење туженог да је првостепени орган правилно поступио када је донео ожалбено решење и покренуо поступак принудне наплате и спровођења истог наставио у свему према законским одредбама, придржавајући се и упозорења из опомене. Наиме, ако порески обвезник не изврши своју дужност и утврђени порез не плати у законском року, порески орган је обавезан да покрене поступак принудне наплате чији почетак је уређен одредбама члана 77. Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Међутим, пре почетка поступка принудне наплате, сагласно одредбама члана 71. овог Закона, порески орган је дужан да пореског обвезника опомене, односно да обвезнику, који у целости или делимично, није о доспелости платио порез осим у случају одлагања плаћања пореза, уручи опомену о врсти и износу пореза доспелог за наплату. Истом опоменом налаже му се да доспели износ плати одмах а најкасније у року од пет дана од дана пријема опомене, са обрачунатом каматом од дана издавања опомене до дана уплате пореза. Ако порески обвезник не плати порез, односно споредно пореско давање ни у року из опомене, одређеним чланом 71. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, односно у року од пет дана од дана пријема опомене Пореска управа започиње поступак принудне наплате доношењем решења. Са наведеног правилно је одлучио тужени када је донео одлуку као у диспозитиву, сагласно одредбама члана 151. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Цењени су и поменути наводи тужбе, па је суд нашао да су исти неосновани. Ово стога, што је тужилац ове наводе истицао у жалби, а које је тужени орган према разлозима из образложења оспореног решења правилно оценио и за исте дао довољне чињеничне и правне разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

Са изнетих разлога, налазећи да су неосновани наводи тужбе да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је, на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), решио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 15.11.2007. године, У. 3581/06

Записничар, Председник већа - судија

Љиљана Петровић, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК